

Súd: Okresný súd Bratislava III
Spisová značka: 38P/287/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 1317217564
Dátum vydania rozhodnutia: 26. 06. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zdenka Mattielighova
ECLI: ECLI:SK:OSBA3:2018:1317217564.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Bratislava III, v konaní pred sudkyňou JUDr. Zdenkou Mattielighovou v právnej veci starostlivosti súdu o maloletého: I. I., G.. XX.XX.XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Pezinok, odbor sociálnych vecí a rodiny, Krátka 1, Senec, dieťa rodičov: matka - R. I., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. R. X, K. Š., O. O. I.R. X, K., E. Č. F. E., A. Z. XX, K. a otec - B. I., G.. XX.XX.XXXX, E. K. A. R. X, K. K., E. Č. K. XX/XX, K., o návrhu manželov: C.na C., G.. XX.XX.XXXX Q. T.. Q.. C. C., G.. XX.XX.XXXX, U. K. C. XX, A., na zrušenie spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti, takto

rozhodol:

Súd zrušuje náhradnú osobnú starostlivosť u maloletého I. I., G.. XX.XX.XXXX, ktorú vykonávali manželia KQ. C., G.. XX.XX.XXXX Q. T.. Q.. C. C., G.. XX.XX.XXXX, U. K. C. XX, A..

Súd zveruje maloletého I. I., G.. XX.XX.XXXX do osobnej starostlivosti otca.

Obaja rodičia budú maloletého zastupovať a spravovať jeho majetok.

Matka je povinná prispievať na výživu maloletého I. I., G.. XX.XX.XXXX výživným v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepnoleté dieťa, ktorú sumu je matka povinná zasielať k rukám otca maloletého vždy do 15-dňa v mesiaci vopred, počnúc dňom 01.07.2018.

Týmto rozsudkom sa mení rozsudok Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 10P/182/2012 zo dňa 15.02.2013.

Žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Návrhom, podaným na tunajšom súde dňa 20.10.2017 sa navrhovatelia manželia C. domáhali zrušenia ich spoločnej náhradnej osobnej starostlivosti u maloletého I. I., ktorú vykonávajú na základe rozsudku Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 10P/182/2012 zo dňa 15.02.2013.

2. Svoj návrh odôvodnili tým, že maloletý I. dňa 28.09.2017 po viacerých problémoch odišiel z ich domácnosti k svojmu biologickému otcovi, kde sa zdržiava doposiaľ, čím došlo k situácii, kedy navrhovatelia nie sú schopní vykonávať starostlivosť o maloletého, zabezpečiť jeho školskú dochádzku či dohľad nad jeho zdravým fyzickým a psychickým vývinom. Samotný maloletý I. sa vyjadril, že chce zotrvať v starostlivosti svojho otca, ktorý však po celú dobu výkonu ich náhradnej osobnej starostlivosti o maloletého nebol s navrhovateľmi v kontakte a o maloletého sa žiadnym spôsobom nezaujímal, z ktorého dôvodu navrhovatelia nevedia posúdiť, do akej miery je schopný zabezpečiť starostlivosť o

maloletého. Napriek uvedenému však nemajú inú možnosť, než požiadať súd o zrušenie ich náhradnej osobnej starostlivosti o maloletého, keďže túto reálne nevykonávajú.

3. Navrhovateľka v priebehu konania podrobnejšie popísala spolužitie s maloletým I., ako aj dôvody, pre ktoré napokon došlo k odchodu maloletého z ich spoločnej domácnosti. Poukázala na to, že sa od počiatku s manželom snažili na maloletého pozitívne vplyvať, maloletý je šikovný a múdry a v ich domácnosti spočiatku po všetkých stránkach prosperoval, vrátane jeho vzdelania, avšak situácie, ktoré sa odohrali viedli napokon k tomu, že maloletý z ich domácnosti odišiel. Napriek ich snahám maloletý nemá ďalej záujem žiť s navrhovateľmi, informácie, ktoré sa k nim v súvislosti s ním dostávajú sú však stále horšie. Poukázala na to, že na maloletého má negatívny vplyv jeho starší brat I., čo je viditeľné aj na tom, že od odchodu z ich domácnosti má maloletý veľmi nepravidelnú dochádzku do školy. Vyjadrila nad tým ľútosť, keďže sa s manželom snažili maloletému ukázať, že sa dá žiť aj inak, maloletý si však zvolil inú cestu.

4. Navrhovateľ sa pripojil k vyjadreniu svojej manželky a poukázal na to, že pre neho bolo problémom, že im maloletý kradol z domácnosti peniaze. V ich domácnosti pritom o neho bolo po všetkých stránkach postarané. I z jeho pohľadu má na maloletého negatívny vplyv jeho starší brat I., a to najmä pokiaľ ide o školskú dochádzku. Spolu s manželkou tiež poukázali na to, že rodičia maloletého sa nestarali ani o jedno zo svojich štyroch detí, I. bol zverený do náhradnej osobnej starostlivosti sestry navrhovateľa C. M.Š. Z. O. C. s tým, že pred dovŕšením plnoletosti odišiel k svojmu otcovi a ďalší dvaja súrodenci L. Q. K. sú v náhradnej osobnej starostlivosti ďalšej sestry navrhovateľa C.G. C. Z. K. Š..

5. Otec maloletého potvrdil skutočnosti uvádzané navrhovateľmi v priebehu konania a uviedol, že sa snaží dohliadať na to, aby maloletý išiel do školy, každé ráno mu dá peniaze na cestu a jedlo, avšak nemôže ho fyzicky kontrolovať, či tam naozaj ide. Tiež je pravdou, že na maloletého má zlý vplyv jeho brat I., ktorý však odchádza pracovať do zahraničia. Vyjadril sa k svojim celkovým životným pomerom a poukázal na to, že maloletý s ním niekedy chodí brigádovať, nakoľko je zručný. Súhlasil s tým, aby bol maloletý zverený do jeho osobnej starostlivosti. S matkou maloletého nie je v žiadnom kontakte a nemá vedomosť o tom, kde žije.

6. Matka maloletého sa na pojednávanie súdu nedostavila, svoju neúčast písomne ospravedlnila a uviedla, že so zverením maloletého I. do starostlivosti jeho otca súhlasí.

7. Súd pristúpil dňa 26.06.2018 k pohovoru s maloletým I., ktorý uviedol, že sa o neho manželka C. starala veľmi dobre, bol tam spokojný, chce však byť u otca, rozumie si s ním. S ujom a tetou sa teraz nekontaktuje. Vyjadroval sa k svojmu štúdiu a tiež k starostlivosti zo strany otca, ktorú hodnotil ako dobrú. Otec mu dáva finančné prostriedky na cestovné a stravu počas dňa, cca 5 € na deň a keď potrebuje navyše, vypýta sa a otec mu ich poskytne. I sám si finančné prostriedky zarába, zostáva po praxi v práci a týždenne si zarobí cca 60 €, niekedy i viac.

8. Kolízny opatrovník doporučil súdu návrhu navrhovateľov vyhovieť, zrušiť ich náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého a zveriť ho do osobnej starostlivosti otca s tým, že matke bude uložená povinnosť prispievať na jeho výživu v minimálnom rozsahu. Potvrdil, že za tejto situácie náhradná osobná starostlivosť neplní svoj účel.

9. Súd sa oboznámil s návrhom navrhovateľov zo dňa 20.10.2017, rozsudkom Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp. zn. 10P/182/2012 zo dňa 15.02.2013, vyjadrením matky k návrhu zo dňa 25.06.2018, správou o maloletom zo A.N. U. Š. Q. Q. O. Z. A. zo dňa 04.04.2018 a obsahom pripojených spisových materiálov. Súd ďalej vykonal dôkaz výsluchom navrhovateľov, otca maloletého a kolízneho opatrovníka a zistil tento skutkový stav:

10. Rozsudkom Okresného súdu Okresného súdu Žiar nad Hronom, č. k. 10P/182/2012 - 45 zo dňa 15.02.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 20.11.2008 bol maloletý I. zverený do náhradnej osobnej starostlivosti navrhovateľov a rodičom maloletého bola uložená povinnosť prispievať na jeho výživu v minimálnom rozsahu.

11. Maloletý I. v školskom roku 2017/2018 navštevoval T.Z. E. A. U. Š. Q. Q. O., na polročnom vysvedčení mu bola znížená známka zo správania na druhý stupeň z dôvodu neospravedlnených

hodín, neskorých príchodov na vyučovanie a neospravedlnenú absenciu v škole. V triednej knihe nemá záznamy o porušovaní školského poriadku. Spolupráca otca so školou nie je žiadna, otec nereaguje na výzvy školy, nekomunikuje s triednou učiteľkou a ani sa nezúčastňuje rodičovských združení. Po viacnásobných upozorneniach maloletého sa dochádzka do školy zlepšila, ale celkový dojem zo správania a vedomostí o trávení voľného času maloletého je oveľa horší, ako keď bol v starostlivosti navrhovateľov.

12. Otec maloletého je rozvedený, okrem I. má ďalšie dve vyživovacie povinnosti k maloletým deťom K., G.. XX.XX.XXXX Q. L., G.. XX.XX.XXXX, ktoré sú v náhradnej osobnej starostlivosti C. C. Z. K. Š.. Je zamestnaný v A., A..P..U.. G. ako podlahár, jeho priemerný mesačný netto príjem predstavuje čiastku cca 1 000 €, pracuje v okolí K. a keď ho zamestnávateľ nepotrebuje, pracuje ako murár v mieste bydliska. Spolu s I. Q. I. býva v rodinnom dome svojho brata v K., jedná sa o tri domy v spoločnom dvore, kde býva jeho brat i sestra. Pri hradení nákladov na bývanie sa ako súrodenci striedajú, jedná sa o náklady na elektrinu, vodu a drevo na kúrenie, čo je dovedna cca 115 € mesačne.

13. Podľa § 45 ods. 1 Zákona o rodine ak to vyžaduje záujem maloletého dieťaťa, súd môže zveriť maloleté dieťa do náhradnej osobnej starostlivosti. Osobou, ktorej možno maloleté dieťa takto zveriť, sa môže stať len fyzická osoba s trvalým pobytom na území Slovenskej republiky, ktorá má spôsobilosť na právne úkony v plnom rozsahu, osobné predpoklady, najmä zdravotné, osobnostné a morálne, a spôsobom svojho života a života osôb, ktoré s ňou žijú v domácnosti, zaručuje, že bude náhradnú osobnú starostlivosť vykonávať v záujme maloletého dieťaťa.

14. Podľa § 47 ods. 1 písm. e) Zákona o rodine náhradná osobná starostlivosť zaniká právoplatným rozhodnutím súdu o zrušení náhradnej osobnej starostlivosti.

15. Podľa § 47 ods. 2 Zákona o rodine súd zruší náhradnú osobnú starostlivosť len z vážnych dôvodov, najmä ak osoba, ktorej bolo maloleté dieťa zverené do náhradnej osobnej starostlivosti, zanedbáva maloleté dieťa alebo porušuje svoje povinnosti; urobí tak vždy, ak o to táto osoba požiada.

16. Podľa § 36 ods. 1 Zákona o rodine rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ak je to potrebné v záujme maloletého dieťaťa a ak to vyžadujú pomery v rodine, súd môže upraviť styk dieťaťa aj s blízkymi osobami. Ustanovenia § 24 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20170701>>, § 25 a 26 <<https://www.slovlex.sk/pravne-predpisy/SK/ZZ/2005/36/20170701>> sa použijú primerane

17. Podľa § 24 ods. 1 Zákona o rodine v rozhodnutí, ktorým sa rozvádza manželstvo rodičov maloletého dieťaťa, súd upraví výkon ich rodičovských práv a povinností k maloletému dieťaťu na čas po rozvode, najmä určí, komu maloleté dieťa zverí do osobnej starostlivosti, kto ho bude zastupovať a spravovať jeho majetok. Súčasne určí, ako má rodič, ktorému nebolo maloleté dieťa zverené do osobnej starostlivosti, prispievať na jeho výživu, alebo schváli dohodu rodičov o výške výživného.

18. Podľa § 62 odsek 1 Zákona o rodine plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

19. Podľa § 62 odsek 2 Zákona o rodine obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

20. Podľa § 62 odsek 3 Zákona o rodine každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona.

21. Podľa § 76 odsek 1 Zákona o rodine výživné sa platí v pravidelných opakujúcich sa sumách, ktoré sú zročné vždy na mesiac dopredu.

22. Súd mal, po vykonanom dokazovaní a oboznámení sa so všetkými aspektmi prejednávaného prípadu za dostatočne preukázané, že návrh navrhovateľov na zrušenie ich náhradnej osobnej starostlivosti o maloletého I. je dôvodný.

23. V danom prípade bolo potrebné zohľadniť vek maloletého I., ktorý Z. V. XXXX V. O., čím by došlo na podklade § 45 ods. 1 písm. a) Zákona o rodine k zániku náhradnej osobnej starostlivosti priamo zo zákona. Hoci je zrejmé, že výchovné prostredie u navrhovateľov bolo z pohľadu jeho všestranného a zdravého vývinu pre maloletého vhodnejšie, nemožno od nich spravodlivo požadovať, aby na nich i naďalej zotrvala ťarcha zodpovednosti za výchovu maloletého I., keďže tento z ich domácnosti v septembri 2017 odišiel k svojmu otcovi, kde je doposiaľ a jeho vek neguje akúkoľvek možnosť úspešne ho prinútiť, aby sa vrátil do starostlivosti navrhovateľov. Navrhovatelia sa tak nie vlastnou vinou dostali do situácie, kedy nie sú schopní vykonávať náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého tak, ako im to ukladá zákon, a teda ani nie je možné, aby naďalej niesli za maloletého zodpovednosť v prípadoch, kedy by ju mali niesť ako osoby, ktoré sú nielen oprávnené, ale predovšetkým povinné sa o maloletého starať. Súd považuje za potrebné uviesť, že náhradná osobná starostlivosť o maloletého I. bola navrhovateľmi vykonávaná riadne a plne v súlade s jej účelom tak, ako ho predpokladá aj zákon. Skutočnosť, že maloletý si vybral iný spôsob života a rozhodol sa odísť k svojmu otcovi nebolo možné v tejto situácii, krátko pred dovŕšením jeho plnoletosti, žiadnym spôsobom ovplyvniť a je nepochybné, že navrhovateľov táto situácia mrzí. Napokon sám maloletý pri svojom výsluchu uviedol, že sa o neho starali veľmi dobre, nemal s nimi problém. S ohľadom na vyššie uvedené skutočnosti súd vyhovel návrhu navrhovateľov a zrušil ich náhradnú osobnú starostlivosť o maloletého a tiež vyhovel návrhu otca a v konečnom dôsledku i maloletého I. a rozhodol o jeho zverení do osobnej starostlivosti otca, s čím súhlasila i jeho matka. Pokiaľ ide o výšku výživného voči maloletému zo strany matky, toto súd určil v minimálnom rozsahu, a to s ohľadom na celkové pomery na strane matky maloletého. Právo zastupovať maloletého a spravovať jeho majetok súd priznal obom rodičom maloletého, nakoľko nezohľadil dôvod, pre ktorý by toto právo malo byť priznané iba jednému z nich.

24. Záverom súd v tejto súvislosti apeluje na otca, hoci je maloletý krátko pred dovŕšením plnoletosti, aby sa snažil vykonávať svoje rodičovské práva a povinnosti voči maloletému tak, aby tento napredoval v súlade s tým, čo sa mu po dobu výkonu ich starostlivosti snažili vštepiť navrhovatelia, viedol ho k tým správnym hodnotám a bol mu dobrým vzorom. Ako i navrhovatelia uvádzali v priebehu konania a ako mal možnosť zistiť i súd v rámci pohovoru, maloletý je šikovným a inteligentným dieťaťom a pri dôslednom výchovnom vedení môže svoj potenciál využiť tým správnym spôsobom.

25. Vzhľadom k vyššie uvedeným skutočnostiam a s poukazom na citované ustanovenia zákona, súd rozhodol tak, ako je uvedené vo výrokovej časti tohto rozsudku.

26. O trovách konania súd rozhodol podľa § 52 zákona č. 161/2015 Z. z. civilného mimosporového poriadku, podľa ktorého žiaden z účastníkov nemá nárok na náhradu trov konania ak tento zákon neustanovuje inak.

V Bratislave, dňa 26. júna 2018

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku nemôžu navrhovatelia a kolízny opatrovník podať odvolanie, nakoľko sa tohto práva vzdali do zápisnice súdu, čo potvrdili svojimi podpismi.

Proti tomuto rozsudku môžu rodičia maloletého podať odvolanie na podklade § 362 ods. 1 CSP podľa ktorého odvolanie sa podáva v lehote 15 dní od doručenia rozhodnutia na súde, proti ktorého rozhodnutiu smeruje, písomne a v piatich vyhotoveniach.

Podľa § 363 CSP V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (§127 CSP) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Podľa § 44 CMP rozsudky o výživnom sú vykonateľné doručením.